117

Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA № 13. d. 6 czerwca 1923 r.

40.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27/III 1923 r. № VI. 2648/25/23 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i do Centralnego Biura Zakupów, w sprawie przydziału wagonów towarowych do poszczególnych Dyrekcji i warsztatów macierzystych.

W celu podniesienia wydajności warsztatów przy naprawie wagonów towarowych, zmniejszenia kosztu naprawy i skrócenia jej czasu, oraz w celu zmniejszenia potrzebnych dla naprawy tych wagonów zapasów materjałów i części składowych w magazynach, zarządza się przydział wagonów towarowych, w zależności od ich konstrukcji, do poszczególnych Dyrekcji i Warsztatów.

Przydział ten stanowi o tem, do których Dyrekcji i Warsztatów należy dokonywanie głównych napraw danego wagonu i jego rewizji okresowych.

Załączone przepisy wykonawcze zawierają tablicę przydziału wagonów towarowych.*) Przepisy te i tablica przy nich będą w miarę potrzeby zmienione i uzupełnione przez Ministerstwo Kolei Żelaznych.

Niezbędne, w związku z przydziałem, formularze kartkowe, o których mowa jest w przepisach, zamówi Centralne Biuro Zakupów w ilości potrzebnej na 2 lata. Dwuletnie swoje potrzeby formularzy winny Dyrekcje zgłosić do Centralnego Biura Zakupów w ciągu 10 dni od dnia otrzymania niniejszego, dla wagonów zaś nowobudowanych należy nadto zamówić 40.000 egzemplarzy.

Przed wprowadzeniem przepisów wykonawczych w życie winny Dyrekcje pouczyć należycie odnośnych pracowników o ich czynnościach, jakie z przepisów tych wynikają, w przyszłości zaś należy mieć ścisły nadzór nad ich wykonywaniem, ażeby uniknąć nieprodukcyjnego przebiegu wagonów towarowych i zamieszania przy skierowywaniu ich do warsztatów.

Za Kierownika Ministerstwa:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

PRZEPISY WYKONAWCZE

o przydziale wagonów towarowych do poszczególnych Dyrekcji i warsztatów macierzystych.

Przydział wagonów.

§ 1. Główne naprawy wagonów towarowych i ich rewizje okresowe wykonywują zasadniczo macierzyste dla nich Dyrekcje i warsztaty. W § 16 podany jest termin, od którego przepis powyższy wchodzi w życie całkowicie. Wszelkie inne naprawy, wykonywują warsztaty najbliższe, bez względu na to, czy są one dla danego wagonu macierzystemi, czy nie.

§ 2. Załączona tablica przydziału wagonów wskazuje, które Dyrekcje i warsztaty mają być w myśl § 1 uważane za macierzyste dla poszczególnych typów wagonów.

Narazie tablica ta nie wymienia warsztatów macierzystych w Dyrekcjach Radomskiej i Wileńskiej. Do czasu ustalenia w nich takich warsztatów, Dyrekcje te będą własnemi zarządzeniami podawały do wiadomości, do jakich punktów w ich okręgach skierowywać należy przydzielone im wagony towarowe dla napraw głównych i rewizji okresowych.

Również i pozostałe Dyrekcje, w razach zapełnienia ich warsztatów wagonami dla napraw głównych i rewizji okresowych mogą zarządzać, na określony czas skierowywanie ich wagonów dla dokonywania rewizji okresowych do ich warsztatów pomocniczych, w tablicy nie podanych.

Powyższe zarządzenia będą Dyrekcje podawały do wiadomości zainteresowanym urzędom w obrębie własnych okręgów, oraz graniczącym z tymi okręgami stacjom i komunikowały w odpisie Departamentowi Mechanicznemu i Zasobów M. K. Ż.

Napisy wskazujące przydział.

§ 3. Dla ułatwienia właściwego skierowywania wagoów do napraw głównych i rewizji okresowych, każdy wagon towarowy winien być zaopatrzony w napisy, wskazujące w skrócie nazwy jego macierzystych warsztatów i Dyrekcji.

Jedynie wagony przydzielone do Dyrekcji Radomskiej i Wileńskiej posiadać będą narazie tylko cechy Dyrekcji, bez cechy warsztatów. Napisy te winny być wykonane według wzoru podanego na rys. № 23 i umieszczone:

ogólnie — na obu ścianach czołowych, nad zderzakiem wypukłym,
u cystern — na obu dnach czołowych, nad zderzakiem wypukłym,
u platform z odrzucanemi burtami — na belkach czołowych, obok zderzaka wypukłego.

§ 4. Zasadnicze zaopatrywanie wagonów w przepisane w § 3 napisy obowiązuje warsztaty macierzyste. Jednak ażeby zaopatrzenie wagonów w te napisy przyspieszyć, wszystkie warsztaty wykonujące naprawy główne i rewizje okresowe wagonów towarowych winny się przygotować do wykonywania napisów tych nie tylko na wagonach im przydzielonych, lecz i na innych tak, ażeby po upływie 10 dni od daty otrzymania przepisów niniejszych, każdy wagon towarowy, wychodzący z naprawy głównej lub rewizji okresowej, bez względu na przydział, już wymagane napisy posiadał.

§ 5. Przy każdej naprawie głównej lub rewizji okresowej należy prawidłowość napisów o przydziale na wagonie sprawdzać ujawnioną zaś omyłkę poprawić, powiadamiając o tem swoją Dyrekcję; jeżeli omyłka dotyczy wagonu przydzielonego innej Dyrekcji, Dyrekcja powiadomiona komunikuje o ujawnieniu pomyłki i jej sprostowaniu Dyrekcji macierzystej, ta zaś ostatnia macierzystym warsztatom.

§ 6. Przy zamawianiu nowych wagonów towarowych przydział ich będzie zawczasu ustalony i napisy o przydziale wykonywane będą w wytwórni.

Placówki ostatecznego odbioru tych wagonów, przewidziane w przepisach o dozorze nad budową i odbiorem taboru kolejowego, mają obowiązek sprawdzania prawidłowości tych napisów. Placówki te sporządzają oba egzemplarze formularzy wagonowych, o których mowa niżej w § 7—14, przysyłając je odnośnym Dyrekcjom macierzystym.

Formularze wagonów.

§ 7. Dla każdego wagonu towarowego prowadzi się formularz według załączonego wzoru. Czołowa strona jego zawiera stałe dane o wagonie, strona odwrotna przeznaczona jest dla zapisywania danych dotyczących jego napraw głównych i rewizji okresowych.

Formularze przechowywane są: jeden egzemplarz w Dyrekcji, drugi w warsztatach macierzystych.

Wagony przydzielone do Dyrekcji Radomskiej i Wileńskiej do czasu ustalenia w nich warsztatów macierzystych, posiadać będą po jednym egzemplarzu formularza, przechowywanym w Dyrekcji.

§ 8. Dane w formularzach winny być zapisywane czytelnie i ściśle zgodnie z rzeczywistością, oraz stwierdzane podpisem osoby odpowiedzialnej za ich prawdziwość.

Dane o budowie wagonu, jako to: rok budowy i wytwórnia, oraz № zamówienia i № aktu przyjęcia, zapisują się, jeżeli niezbicie ustalić się dają, w razie zaś wątpliwości należy postawić w odnośnem miejscu kreskę poziomą.

§ 9. Warsztaty sporządzają oba formularze, dyrekcyjny i warsztatowy przy najbliższej rewizji lub głównej naprawie wagonu, wpisując w obu tych egzemplarzach wszystkie dane wskazane na stronie czołowej. Jeżeli wagon nie posiada na sobie jeszcze napisów o przydziale, należy równocześnie je na wagonie wykonać.

Jeżeli warsztaty, które sporządziły formularze, są dla danego wagonu macierzystemi, to pozostawiając jeden ze sporządzonych egzemplarzy formularza u siebie, drugi przesyłają swojej Dyrekcji, jako macierzystej dla

wagonu. W przeciwnym razie, t. j., jeżeli rewidowany lub otrzymujący główną naprawę wagon ma inny przydział, wówczas warsztaty, które formularz sporządziły, przesyłają za pośrednictwem własnej Dyrekcji oba jego egzemplarze macierzystej Dyrekcji wagonu, która zachowując jeden egzemplarz dla siebie, przesyła drugi warsztatom macierzystym.

Powyższe przesyłanie formularzy winno odbywać się bez zaległości, niezwłocznie po ich sporządzeniu.

§ 10. Dane wymagane na odwrotnej stronie formularza, dotyczące wykonanych napraw wagonu i jego rewizji, wpisują do egzemplarzy warsztatowych warsztaty macierzyste, do egzemplarzy zaś dyrekcyjnych wpisują je Dyrekcje macierzyste na podstawie zestawień otrzymywanych z warsztatów, które naprawę lub rewizję wykonały.

§ 11. Zestawienia, o których mowa w § 10, sporządzają warsztaty wykonywujące naprawy główne i rewizje wagonów towarowych, 1-go dnia każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Zestawienie należy sporządzać w oddzielnych wykazach, według warsztatów macierzystych, tak ażeby dany wykaz zawierał sprawozdanie dotyczące wyłącznie wagonów przydzielonych do tych warsztatów, dla których jest on przeznaczony.

§ 12. Warsztaty, sporządzające zestawienia, o których mowa w § 10, przesyłają je swojej Dyrekcji niezwłocznie. Dyrekcja ta, pozostawiwszy u siebie te wykazy, które dotyczą jej wagonów, przesyła pozostałe odnośnym Dyrekcjom macierzystym; Dyrekcje, po wpisaniu danych z wykazów do swoich formularzy, przesyłają te wykazy odnośnym swoim warsztatom, które wpisują dane z nich do swoich formularzy.

Wpisywanie danych z wykazów do formularzy powinno się odbywać bez zaległości.

§ 13. Jeżeli naprawa główna lub rewizja wagonu wykonana została nie w warsztatach macierzystych, to w dyrekcyjnym egzemplarzu formularza należy w odnośnym wierszu na odwrotnej stronie oznaczyć na marginesie te warsztaty, które tę naprawę lub rewizję wykonały.

§ 14. W razie zmian w przydziale wagonów pierwotne warsztaty macierzyste przesyłają formularze odnośnych wagonów do swojej Dyrekcji, która dołącza do nich swoje egzemplarze i przesyła oba egzemplarze do Dyrekcji nowego przydziału; ta ostatnia, zakreśliwszy dawne miejsce przydziału i wpisawszy nowe, oraz datę zmiany przydziału zostawia jeden egzemplarz formularza u siebie, drugi zaś przesyła odnośnym warsztatom nowego przydziału.

Skierowywanie wagonów dla napraw głównych i rewizji.

§ 15. Wagon ze zbliżającym się terminem rewizji, lub poważnie uszkodzony, jeżeli wogóle stan jego pozwala na załadowanie, winien być załadowywany ładunkiem zbliżającym go do warsztatów, w których naprawa lub rewizja ma być wykonana, w przeciwnym razie winien być przesłany w stanie próżnym.

§ 16. Do dnia 1 lipca 1923 r. naprawy główne i rewizje okresowe wagonów towarowych mają wykonywać najbliższe z warsztatów przeznaczonych dla takich robót wogóle, bez względu na przydział danego wagonu. Wyjątek stanowią wagony posiadające już do tego czasu napisy o przydziale, przewidziane w § 3.

Po 1 lipca 1923 r. naprawy główne wagonów towarowych mają wykonywać wyłącznie warsztaty macierzyste, wskazane w tablicy przydziału,

ewentualnie warsztaty, którym polecone to będzie przez Dyrekcję Radomską lub Wileńską w myśl § 2. Wagony tak uszkodzone, że wysłanie ich do odnośnych warsztatów na własnych kołach jest niedopuszczalne, winny być przesyłane przy załadowaniu ich na inne wagony.

Rewizje okresowe po 1 lipca 1923 r. mają wykonywać również wyłącznie warsztaty macierzyste, lub te warsztaty pomocnicze, którym te Dyrekcje polecą czasowo, w myśl § 2.

§ 17. Na nalepkach, przeznaczonych dla skierowywania wagonów dla napraw i rewizji, rewidenci wagonów winni wskazywać warsztaty, w których naprawa główna lub rewizja okresowa ma być wykonana, kierując się przytem: napisami przydziału na wagonach (§ 3), tablicą przydziału (§ 2) w wypadkach kiedy wagon powyższych napisów jeszcze nie posiada, terminami podanemi w § 16 i zarządzeniami Dyrekcji, w myśl § 2.

Wagony, których termin rewizji się zbliża, należy zaopatrywać w odnośne nalepki na 10 dni przed jej terminem.

Wagony z przekroczonym terminem rewizji mogą być załadowywane, jeżeli kierunek ładunku może je zbliżyć do warsztatów, w których rewizja jest przewidzianą.

W braku takiego ładunku należy je przesyłać do rewizji w stanie próżnym.

§ 18. Jeżeli po 1 lipca 1923 r. jakiś wagon zostanie nalepką omyłkowo skierowany dla naprawy głównej lub rewizji do warsztatów niewłaściwych, to o ile warsztaty te wogóle wykonywują naprawy główne i rewizje wagonów towarowych, należy naprawę jego lub rewizję wykonać, w przeciwnym razie należy go skierować do warsztatów właściwych.

O zaszłej pomyłce należy w każdym razie zawiadomić Dyrekcję dla pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Skreślanie wagonów z inwentarza.

§ 19. Wniosek na skreślenie z inwentarza wagonu towarowego zupełnie zniszczonego zestawia i składa do Ministerstwa Kolei Żelaznych ta Dyrekcja, w obrębie której wagon został zniszczony; wagon może być rozebrany po otrzymaniu na to zezwolenia Ministerstwa Kolei Żelaznych.

Co do części pozostałych po wagonie skreślonym z inwentarza, to, jeżeli rozebranie wagonu miało miejsce w warsztatach, które nie są dla wagonu macierzystemi, to zostawiając u siebie tylko części bezspornie niezbędne dla napraw bieżących, oraz takie, które żadnej wartości dla naprawy wagonów nie przedstawiają, inne części zdatne do użytku, lub dające się naprawić, przesyła się do Dyrekcji macierzystej.

Całą korespondencję o skreśleniu wagonu z inwentarza przesyła się Dyrekcji macierzystej dla wagonu, która wykreśla na jej podstawie wagon z ewidencji, a formularze kartkowe dołączają do aktu zarządzającego skreślenie wagonów.

Zapasy wagonowych części składowych.

§ 20. Dyrekcje macierzyste obowiązane są dbać o to, ażeby ich magazyny stale zaopatrzone były w taki zapas części składowych dla przydzielonych do nich wagonów, jaki jest niezbędny dla terminowego prowadzenia napraw w własnym okręgu, oraz dla zasilania innych Dyrekcji w części niezbędne tam dla napraw bieżących.

Zapasy części składowych w Dyrekcjach nie macierzystych nie powinny przekraczać potrzeby bieżącej.

41.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 3/IV 1923 r. № I. 3311/2/23 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych (prócz Katowic), Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie w sprawie podwyższenia ryczałtów na wyjazdy dla pracowników kolejowych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych podwyższa stawki ryczałtów na wyjazdy dla pracowników kolejowych ustalone rozporządzeniem Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 12 lutego 1923 r. № I. 1393/2/23 (Dzien. Urzęd. M. K. Ż. № 5 z 1923 r.) **od 1 lutego 1923 r.** jak następuje:

A. Na obszarze b. zaboru austrjackiego.

		Stawka	miesięcznie
1	Dla naczelników odcinków drogowych (Sekcji) .	6000	„
2	„ zastępców naczelników odcinków drogowych	5200	„
3	„ nadzorców drogowych	3100	„
4	„ torowych, pełniących służbę nadzorców drogowych	2200	„
5	„ nadzorców sygnałowych	5800	„
6	„ ślusarzy sygnałowych.	5000	„
7	„ rewizorów pociągów osobowych.	8000	„
8	„ pompiarzy, obsługujących pompy zamiejscowe	180	za turę
9	Za próbne jazdy wagonami lub parowozami . .	180	„ „
10	Dla czyszczących wozy osobowe podczas jazdy .	180	„ „

B. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

I. Na kolejach normalnych.

		Stawka	miesięcznie
1	Dla inspektorów (naczelników Oddziałów) drogowych i przewozowo-taryfowych	6600	„
2	„ naczelników odcinków drogowych (dystansów) elektrotechnicznych starszych kontrolerów W-łu elektrotechnicznego	6000	„
3	„ pomocników naczelników odcinków drogowych, elektrotechnicznych	5200	„
4	„ starszych mechaników, mechaników telegrafu (dozorców telegrafu, w Dyr. Wileńskiej dla nadzorców telegrafu), dozorców centralizacji (monterów centralizacji), rewizorów elektrowni, pomocników rewizorów elektrowni i rewizorów wag	5800	„
5	„ pomocników dozorców telegrafu (w Dyrekcji Wileńskiej dla dozorców telegrafu), monterów oświetlenia żarowo-naftowego, rzemieślników centralizacji i rzemieślników oświetlenia żarowo-naftowego	5000	„

		Stawka	miesięcznie
6	Dla robotników kwalifikowanych centralizacji i robotników kwalifikowanych telegrafu. . . .	3200	„
7	„ starszych nadzorców drogowych	3100	„
8	„ rewizorów dochodów i kontrolerów przewozu	9000	„
9	„ płatników Kasy Głównej	9000	„
10	„ kontrolerów (rewizorów) pociągów osobowych	8000	„
11	Za jazdy próbne wagonami lub parowozami . .	180	za turę

II. **Na kolejach dojazdowych.**

		W kategorji kolei dojazdow.	Stawka miesięcznie
1	Dla inspektorów zarządzających kolejami . . .	I II III	4500 3800 2700
2	„ kierowników działu drogowego mechanicznego	I	4500
3	„ rewizorów ruchu	I II III	5000 3800 2700
4	„ kontrolerów biletów	I II III	5000 3800 2700
5	„ mechaników telefonów	I	4500
6	„ płatników	I II III	8000 6600 4500

C. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

		Stawka	miesięcznie
1	Dla rewizorów pociągów osobowych	8000	„
2	„ instruktorów maszynistów parowozowych (od 1/III 1923 znosi się)	5500	„
3	„ nadzorców toru	5000	„
4	„ ślusarzy stawidłowych	4500	„
5	„ dozorców przewodów	4000	„
6	Za jazdy próbne wagonami lub parowozami . .	180	za turę

D. Dla pracowników Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie.

		Stawka	miesięcznie
1	Dla naczelników Oddziału	6600	„
2	„ naczelników dystansu	6000	„
3	„ pełnomocników do spraw gruntowych . . .	5200	„
4	„ geometrów	5200	„
5	„ nadzorców robót	3800	„
6	„ kasjerów	3800	„
7	„ mechaników telegrafu	4500	„

Z dniem 1 marca 1923 r. znosi się ryczałty na wyjazdy dla instruktorów maszynistów parowozowych (punkt C 2 niniejszego rozporządzenia).

Pracownicy ci mogą pobierać od tego terminu w razie podróży służbowych należne djety. Co do wysokości uzupełnienia ryczałtów na wyjazdy pozostają nadal w mocy postanowienia zawarte w rozporządzeniu Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 29/XI 1922 r. № I. 17796/2/22.

Kierownik Ministerstwa:
(—) *Zagórny-Marynowski*

42.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych Zarządowi Spółki Akcyjnej Cukrowni „Młynów" z dnia 26/IV 1923 r. № V. 2197/24/23 w sprawie nadania inż. Janowi Girtlerowi prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Jasionnej przez Popów, Popówek, Glinnik i Antonin do st. Główno k. p.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14/X 1921 r. o udzielaniu koncesji na budowę kolei prywatnych (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem inż. Janowi Girtlerowi, działającemu z ramienia Spółki Akcyjnej Cukrowni „Młynów" i zamieszkałemu w Warszawie przy ul. Koszykowej № 11b m. 25 prawo zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Jasionnej przez Popów, Popówek, Glinnik i Antonin do stacji Główno kolei państwowych, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie podpisane przez p. Jerzego Przeworskiego, przedstawiciela Zarządu Cukrowni i przedłożenie kwitu № 1832 Kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z opłaty pięćdziesięciu czterech tysięcy marek polskich.

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami osiem kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Warszawskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Za Kierownika Ministerstwa:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu.

43.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych Wydziałowi Powiatowemu Konstantynowskiego Pow. Związku Komunalnego z dn. 26/IV 1923 r. № V. 1857/24/23 w sprawie nadania firmie „Wolski, Wiśniewski, inżynierowie” prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji użytku publicznego od Hruszniewa do Nowosielca.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14/X 1921 r. o udzielaniu koncesji na budowę kolei prywatnych (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem firmie „Wolski i Wiśniewski, Inżynierowie” Warszawa ul. Widok № 9 m. 1, działającej z ramienia Wydziału Powiatowego Konstantynowskiego Pow. Związku Komunalnego prawo zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji użytku publicznego od Hruszniewa do Nowosielca, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie upełnomocnionych przedstawicieli Sejmiku Konstantynowskiego i przedłożenie kwitu № 1361 Oddziału Przekazowego Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie z opłaty za zezwolenie pięćdziesięciu sześciu tysiący marek pol. i pięćdziesięciu tysięcy na koszta ogłoszenia razem stu sześciu tysięcy marek.

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami dwanaście kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Lubelskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Za Kierownika Ministerstwa:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

44.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych Towarzystwu Akc. Cukrowni „Kruszwica” z dnia 27/IV 1923 r. № V. 2046/24/23 w sprawie nadania firmie „Wolski, Wiśniewski, inżynierowie” prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Rudzka Wielkiego do Nowej Wsi.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14/X 1921 r. o udzielaniu koncesji na budowę kolei prywatnych (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem firmie „Wolski, Wiśniewski, Inżynierowie” Warszawa ul. Widok № 9 m. 1, działającej z ramienia Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni „Kruszwica” prawo zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji od Rudzka Wielkiego do Nowej Wsi, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie p. Czesława Krzymuskiego, Dyrektora T-wa Akc. Cukrowni „Kruszwica” i przedłożenie kwitu № 1843 Kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z opłaty pięćdziesięciu jednego tysiąca pięciuset marek polskich.

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami trzy kilometry przechodzić będzie przez Województwo Warszawskie, które Ministerstwo Kolei Zelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Za Kierownika Ministerstwa:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

45.

IZBA DYSCYPLINARNA

Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie na rok 1923.

W myśl § 104 punkt 1 i 2 Ordynacji służbowej b. austr. kol. państw. mianuje się:

Przewodniczący:

Dr. Grauer Jakób, Wiceprezes dla spraw administracyjnych.

Członkowie upoważnieni do zastępstwa przewodniczącego:

Wenzl Paweł, st. radca
Ertel Henryk, st. radca
Radzięda Jan, radca
Górski Józef, radca

Członkowie:

Neiger Izaak, st. inspektor
Inż. Dutka Włodzimierz, st. radca
Bugno Stanisław, inspektor
Inż. Dziekoński Włodzimierz, radca
Kamiński Adolf, inspektor
Inż. Seremet Józef, radca
Rosenberg Józef, radca
Suski Edward, st. rewident
Białowąs Kazimierz, st. komisarz
Skowyra Franciszek, st. rewident
Jakubowski Józef, st. rewident
Pecz Karol, st. oficjał

W myśl § 104 punkt 3 Ordynacji służbowej b. austr. kol. państw. wylosowano dla pojedyńczych grup następujących członków:

Grupa I.

Green Stanisław, st. inspektor
Kochański Piotr, adjunkt
Więcek Jan, adjunkt
Zyzoń Wiktor, adjunkt
Hanczerjuk Szymon, adjunkt
Hanczewski Leonard, rewident
Sienkiewicz Włodzimierz, st. rewident
Löwner Leon, st. komisarz
Döller Hugo, inspektor

Grupa II.

Inż. Rosenbaum Józef, st. komisarz budowy
Inż. Biliński Jarosław, st. komisarz budowy
Pawlik Jan, adjunkt
Laszkiewicz Józef, adjunkt
Inż. Wein Klemens, st. radca
Inż. Turyn Filip, st. komisarz budowy

Grupa III.

Piotrowski Józef, oficjał
Inż. Mahler Juljusz, st. komisarz maszyn
Weissberg Manes, st. rewident
Inż. Marjański Stanisław, radca
Chudzikiewicz Piotr, rewident
Gajkowski Kazimierz, rewident

Grupa IV.

Oleśnicki Izydor, inspektor
Sobolewski Seweryn, inspektor
Kowal Jan, st. komisarz
Machles Jakób, adjunkt
Chmielewski Emil, adjunkt
Osostowicz Eugenjusz, st. rewident

Grupa V.

Wytrykusz Piotr, st. konduktor
Wesołowski Hieronim, st. konduktor
Chmiel Bazyli, st. konduktor

Hawliczek Leon, st. konduktor
Kolbek Ferdynand, st. konduktor
Popiel Paweł, st. konduktor
Hoszowski Eljasz, magazynomistrz
Lubojemski Walerjan, st. konduktor
Myszczyszyn Aleksander, st. konduktor

Grupa VI.

Nowatorski Ksawery, st. majster
Wanke Leopold, sygnałomistrz
Ratajewski Karol, st. majster
Dębowski Józef, st. majster
Gustkiewicz Józef, sygnałomistrz
Oth Zenon, ekspedjent kancelaryjny

Grupa VII.

Wiśniowski Władysław, st. majster
Dziuganowski Karol, st. majster
Werth Wawrzyniec, kierownik parowozów
Kristmann Marcin, kierownik parowozów
Vurwa Karol, st. majster
Nawrocki Franciszek, werkmistrz
Wanke Jan, st. majster
Nahrebecki Jan, wozomistrz
Pruss Ludwik, st. majster

Grupa VIII.

Billig Kalman, ekspedjent kancelaryjny
Warth Aron, ekspedjent kancelaryjny
Gumol Ignacy, rewizor pociągów
Sokolnicki Mieczysław, ekspedjent kancelaryjny
Pökh Flawjusz, stacjomistrz
Korniak Józef, rewizor pociągów

Grupa IX.

Kotlarz Michał, konduktor
Dumański Rudolf, konduktor
Szumega Piotr, konduktor
Cieśla Mikołaj, konduktor
Hrapkiewicz Stanisław, konduktor
Olszaniecki Stefan, konduktor
Maruniewicz Dymitr, konduktor
Dyrda Pantaleon, konduktor
Dąbrowski Józef, konduktor

Grupa X.

Piasecki Piotr, dozorca magazynu
Petriw Bazyli, stróż
Kajetański Grzegorz, sługa magazynu
Zdanowicz Władysław, przetokowy
Nosek Roman, spisywacz wozów
Brajewski Feliks, portjer
Kaprocki Daniel, pisarz wozów
Budyłowski Tomasz, pomocnik kancelaryjny
Deneszkiewicz Wincenty, st. przetokowy

Grupa XI.

Bisaga Franciszek, woźny
Nykołyszyn Daniel, podmajstrzy
Mazurkiewicz Józef, podmajstrzy
Piotrowski Jerzy, ślusarz mostowy
Blumenfeld Józef, podmajstrzy
Befinger Bronisław, podmajstrzy
Ruf Karol, podmajstrzy
Zaremba Dominik, podmajstrzy
Fędjów Władysław, podmajstrzy

Grupa XII.

Angeli Franciszek, podmajstrzy
Przybyło Jan, podmajstrzy
Pukas Ilko, stróż
Teretka Jan, palacz
Spengel Władysław, podmajstrzy
Misior Józef, palacz
Petertil Wincenty, podmajstrzy
Mykuła Jakób, pomocnik warsztatowy
Rokicki Antoni, pomocnik warsztatowy

Grupa XIII.

Sołowczuk Michał, sługa magazynowy
Lubka Stanisław, pomocnik kancelaryjny
Harth Jan, podmajstrzy
Nowotarski Stanisław, pomocnik kancelaryjny
Stankiewicz Andrzej, sługa magazynowy
Darasz Tomasz, sługa magazynowy

Kierownik Ministerstwa:
(—) *Zagórny-Marynowski*

ZAWIADOMIENIA.

ZMIANY OSOBOWE
w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

Mianowania.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych mianował:

Rozporządzeniem z dnia 30 marca 1923 r.:

Inż. Michalskiego Wiktora, Wicedyrektora Wydziału Zakupów Dyrekcji Warszawskiej — Dyrektorem Centralnego Biura Zakupów w 2-gim st. płac prac. kolejowych.
L. Pr. 1237/23.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych przeniósł w porozumieniu z Ministrem Skarbu:

Rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1923 r.:

Rogalskiego Stanisława, Wiceprezesa Komisji Oszczędnościowej przy Min. Skarbu w V st. służbowym urzędn. państw. — w tym samym stopniu służbowym powierzając mu stanowisko Inspektora przy Departamencie Przewozowo-Taryfowym.
L. T. 398/23.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych przeniósł do stałej służby w Ministerstwie Kolei Żelaznych:

Rozporządzeniem z dnia 17 kwietnia 1923 r.:

Dąbrowskiego Wacława, st. pom. zaw. stacji Dyrekcji Warszawskiej — w tym samym stopniu służb. do Departamentu Ruchu.

Sagana Antoniego, dyspozytora ruchu Dyrekcji Gdańskiej — w tym samym stopniu służbowym do Departamentu Ruchu.
L. Pr. 1312/23.

Zwolnienia ze służby.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych zwolnił ze służby:

Rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1923 r.:

Trepte Janinę, st. kancelistkę w Departamencie Finansowym — na własną prośbę.
Pr. 1226/23.

Zmarł.

Rychter Władysław, kontroler w Departamencie Mechanicznym i Zasobów — dnia 23 kwietnia 1923 r.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Mianowania.

Inż. Lange Konrad, naczelnik odcinka drogowego w Zwierzyńcu — kierownikiem oddziału drogowego w Kowlu Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.
L. I. 4128/3/23.

Inż. Virion Adam, kierownik Wydziału Studjów Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych — naczelnikiem tego Wydziału.
L. I. 2433/3/23.

Inż. Janas Franciszek, naczelnik parowozowni w Dziedzicach — naczelnikiem warsztatów głównych w Nowym Sączu Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Inż. Hrzebiczek Franciszek, naczelnik parowozowni w Nowym Sączu — naczelnikiem parowozowni w Dziedzicach Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
L. I. 2983/3/23.

Inż. Winiarz Kazimierz, radca k. p., zastępca naczelkika S. U. K. Lwów VII Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie — naczelnikiem tej S. U. K.
L. I. 4170/23.

Bielecki Włodzimierz, pracownik Wydziału Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu — kierownikiem działu komunikacji miejscowej w powyższym Wydziale.
L. I. 3442/3D/23.

Kłosek Kazimierz, zawiadowca st. Dęblin Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — rewizorem ruchu tejże Dyrekcji.
L. dz. I. 3943/3/23.

Przeniesienia.

Inż. Tokarski Piotr, insp. przy Departamencie Mechanicznym i Zasobów M. K. Ż. — do Wydziału Mechanicznego przy Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.
L. I. 187/3C/23.

Zwolnienie z obowiązków.

Inż. Ostrowski Władysław, radca k. p. — z obowiązków naczelnika S. U. K. w Buczaczu, z powodu uzyskania mandatu poselskiego.
№ I. 1863/3D/23.

Zakaz przyjęcia.

Zabrania się przyjmować do służby:

Adamczewskiego Bolesława, b. p. o. rachmistrza Kasy Skarbowej w Koźminie.

Gotta Karola, b. sekretarza Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Zamościu.

Sawickiego Jerzego, b. pomocnika referenta Wydziału Finansowego Kuratorjum Wołyńskiego Okręgu Szkolnego.

Friedowny Antoniny, b. urzędniczki Kuratorjum Białostockiego Okręgu Szkolnego.

Osińskiego Józefa, b. po n. rachmistrza Kasy Skarbowej w Siedlcach.

Kaplikiewicza Stanisława, b. sekr. inspektoratu skarbowego w Ostrogu.
T. 452/23.

Grudzińskiego Eugenjusza, b. gońca Dep. I piechoty M. S. Wojsk w Warszawie.

Michalika Stefana, Rozkiewicza Władysława, b. praktykantów rachunkowych Izby Kontroli rachunkowej Poczt i Telegrafów.

Saulskiego Wacława, b. st. gońca Izby Kontroli rachunkowej Poczt i Telegrafów.

Pr. 1472/23.

Klimaszewskiego Stefana, b. urzędnika IX stopnia służby pocztowo telegraficznej.

Piotrowskiego Józefa, b. woźnego służby pocztowo-telegraficznej.

Siedleckiego Eugenjusza, b. młodszego urzędnika w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Prużanach.

Wojtkowiaka Wacława, b st. sekretarza Urzędu Skarbowego podatków bezpośr. w Szamotułach.

Muszki Piotra, b. intendenta Szkoły morskiej w Tczewie.

Szymańskiego Karola, urodz. w r. 1901 w Postołówce pow. Kusiatyn, syna Tomasza i Honoraty.

Pr. 1517/23.

W razie zaś, gdyby już zostali przyjęci, należy ich bezzwłocznie ze służby zwolnić.

Unieważnienia.

Bezpłatny bilet okresowy na okaziciela kl. I ej № 153, wydany przez Ministerstwo Kolei Żelaznych dla urzędnika kancelarji Sejmu Śląskiego z terminem ważności do 31 grudnia 1923 r. na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, jako zagubiony, niniejszym unieważnia się.

№ I. 5731/I/23.

KONKURSY

na posadę naczelnika parowozowni w Nowym Sączu w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (wydział maszynowy), 4 lub 5 stopień płacy i dłuższa wszechstronna praktyka w wykonawczej służbie parowozowej.

Termin składania podań do 20 czerwca 1923 r.

L. I. 2983/3/23.

na posadę naczelnika Sekcji Utrzymania Kolei w Buczaczu.

Warunki dla ubiegających się: 4 lub 5 stopień płacy, ukończone studja politechniczne oraz dłuższa praktyka w służbie drogowej.

Termin składania podań do 20 czerwca 1923 r.

№ I. 1863/3/23.

na posadę naczelnika odcinka VIII oddziału drogowego w Sarnach Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 5 lub 6 stopień płacy, ukończone studja techniczne i dłuższa praktyka w służbie drogowej.

Termin składania podań do 20 czerwca 1923 r.

№ I. 6455/3/23.

na stanowisko kierownika działu towarowego w Wydziale Ruchu, oddziału Białostockiego, Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie, z uposażeniem według 5 stopnia płacy pracowników kolejowych.

Warunki dla ubiegających się: wykształcenie średnie, 5 lub 6 stopień płacy, wszechstronna znajomość służby rucnu, wykonawczej i biurowej.

Termin składania podań do 20 czerwca 1923 r.

№ I. 5039/3/23.

na posadę pomocnika naczelnika oddziału drogowego w Chełmie Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 5 lub 6 stopień płacy, ukończone studja politechniczne i dłuższa praktyka w wykonawczej służbie drogowej.

Termin składania podań do 20 czerwca 1923 r.

№ I. 6204/3/23.

Odwołanie konkursu.

Konkurs na posadę naczelnika warsztatów głównych w Nowym Sączu w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym № 36 z r. 1922, odwołuje się.

L. I. 2983/3/23.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dekretami z dnia 2 maja 1923 r. nadał wymienionym poniżej następujące odznaki Orderu „Odrodzenia Polski".

I.

KOMANDORJA ORDERU „ODRODZENIA POLSKI".

Inż. Czapskiemu Witoldowi, Dyrektorowi Departamentu M. K. Ż.
Inż. Dobrzyckiemu Bogusławowi, Prezesowi Dyrekcji K. P. w Poznaniu.
Inż. Jakubowskiemu Władysławowi, b. Prezesowi Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Karlińskiemu Leonowi, Prezesowi Dyrekcji K. P. i Członkowi Komitetu Naczelnego w Bytomiu.
Kołakowskiemu Stanisławowi, Dyrektorowi Departamentu M. K. Ż.
Inż. Prachtel-Morawiańskiemu Pawłowi, Prezesowi Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Inż. Mrozowskiemu Józefowi, Dyrektorowi Departamentu M. K. Ż.
Dr. Starzewskiemu Leopoldowi, Dyrektorowi Departamentu M. K Ż.
Inż. Stecewiczowi Józefowi, b. Prezesowi Dyrekcji Budowy K. P. i Przewodniczącemu Komitetu nowobudujących się kolei żel.
Inż. Wolickiemu Ignacemu, b. Dyrektorowi Departamentu M. K. Ż.
Inż. Zborowskiemu Włodzimierzowi, Prezesowi Dyrekcji K. P. i b. Delegatowi Rządu w Komisji rozdziału niem. taboru kol. w Berlinie.

II.

KRZYŻ OFICERSKI ORDERU „ODRODZENIA POLSKI".

Inż. Bączalskiemu Wiesławowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Inż. Bienieckiemu Witoldowi Janowi, Wiceprezesowi Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Birońskiemu Juljuszowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Gdańsku.
Inż. Burczyńskiemu Edmundowi, Dyrektorowi Oddz. Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Inż. Chwaścińskiemu Edmundowi, Wiceprezesowi Dyrekcji Budowy K. P. w Warszawie.
Inż. Cywińskiemu Bohdanowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Dergimanowi Bolesławowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Inż. Dowsinowi Leonowi, Dyrektorowi Oddziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Dziekońskiemu Stanisławowi, Zastępcy Szefa Biura Prezydjalnego M. K. Ż.
Inż. Falterowi Alfredowi, b. radcy K. P. i b. Delegatowi Rządu w Komisji rozdziału niem. taboru kol. w Berlinie.
Galijewskiemu Janowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.

Dr. Gałeckiemu Adamowi, Szefowi Biura Prezydjalnego M. K. Ż.
Inż. Gomolińskiemu Juljanowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Gorzeckiemu Edmundowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Hauserowi Edwardowi, Głównemu Inspektorowi Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Inż. Komorra Tadeuszowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Inż. Łagunie Stanisławowi, Dyrektorowi Oddziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Łazowskiemu Mieczysławowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Markowskiemu Wacławowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Moskwie Franciszkowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż. i Sędziemu Trybunału Rozjemczego w Gdańsku.
Dr. Mossorowi Stefanowi, Wiceprezesowi Dyrekcji K. P. w Poznaniu.
Inż. Mydlarskiemu Tadeuszowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Inż. Nelardowi Oktawjuszowi, Dyrektorowi Oddziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Okołowiczowi Stanisławowi, Dyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Gdańsku.
Inż. Orłowiczowi Juljuszowi, Naczelnikowi Parowozowni Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Inż. Paszkiewiczowi Lucjanowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Inż. Peszkowskiemu Zygmuntowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Inż. Piechowskiemu Michałowi, Inspektorowi przy Ministrze Kol. Żel.
Inż. Radoskiemu Ludwikowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Inż. Rucińskiemu Stanisławowi, Wiceprezesowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Inż. Sallerowi Alfredowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Poznaniu.
Swaryczewskiemu Józefowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Inż. Trepkowskiemu Stanisławowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Tyszyńskiemu Kazimierzowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Inż. Wasilewskiemu Stanisławowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.
Dr. Wilczekowi Franciszkowi, st. radcy kol. i decernentowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Inż. Witkiewiczowi Janowi, st. radcy Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Zajasowi Janowi, Radcy Ministerjalnemu w M. K. Ż.
Zajączkowskiemu Tadeuszowi, Naczelnikowi Wydziału M. K. Ż.

III.

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU „ODRODZENIA POLSKI".

Anterszlakowi Andrzejowi, ślusarzowi kol. warszt. gł. Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Inż. Biesiadzkiemu Bronisławowi, Kierownikowi Działu Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Inż. Czarnekowi Władysławowi, Kontrolerowi Sekcji Utrzymania Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Inż. Dziekońskiemu Włodzimierzowi, Kierownikowi Działu Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Inż. Felszowi Stanisławowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Fojcikowi Wilhelmowi, Decernentowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Górskiemu Telesforowi, Naczelnikowi Oddziału Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Inż. Granatowiczowi Stefanowi, Naczelnikowi Urzędu Warsztatowego Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Hęćce Mieczysławowi, st. referentowi M. K. Ż.
Hoffmanowi Franciszkowi, Werkmistrzowi Warsztatów Gł. Dyrekcji K. P. w Bydgoszczy.
Jandzie Jerzemu, Decernentowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Januszewskiemu Józefowi, referentowi M. K. Ż.
Inż. Jezierskiemu Henrykowi, st. referentowi M. K. Ż.
Jędrzejewskiemu Franciszkowi, Naczelnikowi Biura Dyrekcji K. P. w Poznaniu.
Jungowi Kazimierzowi, Naczelnikowi Urzędu Ruchu Dyrekcji K. P. we Lwowie.
K sielowi Aleksandrowi, Pomocnikowi Naczelnika Parowozowni Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Dr. Klechniowskiemu Zygmuntowi, st. referentowi M. K. Ż.
Klimkiewiczowi Józefowi, st. kontrolerowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Komarnickiemu Wacławowi, Naczelnikowi Oddziału Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Inż. Kramerowi Feliksowi, Naczelnikowi Parowozowni Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Krzykale Karolowi, Inspektorowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Kulikowi Walerjanowi, Naczelnikowi Urzędu Ruchu Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Laszkiewiczowi Tadeuszowi, Sygnałomistrzowi Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Inż. Lohrfingowi Janowi, Kierownikowi Działu Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Machowskiemu Mieczysławowi Aleksandrowi, st. rewizorowi Wydz. Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Inż. Narkowiczowi Juljuszowi, Naczelnikowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Raschce Józefowi, Naczelnikowi Biura Prezydjalnego Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Sawickiemu Janowi, Zawiadowcy Stacji Dyrekcji K. P. w Warszawie.
Schmiedowi Antoniemu, Nadzorcy Warsztatowemu Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Sławińskiemu Wiktorowi, Monterowi Naprawni wag. Dyrekcji K. P. w Radomiu.
Stabińskiemu Stanisławowi, Wicedyrektorowi Wydziału Dyrekcji K. P. w Krakowie.
Świałkowskiemu Czesławowi, Naczelnikowi Biura Technicznego Dyrekcji K. P. w Gdańsku.
Świstelnickiemu Kazimierzowi, Oficjałowi Dyrekcji K. P. we Lwowie.
Szczecińskiemu Zygmuntowi, Referentowi M K. Ż.
Dr. Szukiewiczowi Jarosławowi, Naczelnemu Lekarzowi Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Szymborskiemu Kazimierzowi, st. Dyspozytorowi odcinka Grodno Dyrekcji K. P. w Wilnie.
Wąsikowi Edmundowi, Decernentowi Dyrekcji K. P. w Katowicach.
Wiśniewskiemu Stanisławowi Feliksowi, Kontrolerowi Ruchu Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Wnekowskiemu Feliksowi, Kierownikowi Parowozów Dyrekcji K. P. w Stanisławowie.
Wysockiemu Pawłowi, st. referentowi M. K. Ż.
Żakowi Ludwikowi, Naczelnikowi Składnicy Mater. Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 21151

Do rozporządzenia № VI. 2648/25/23.

TABLICA PRZYDZIAŁU WAGONÓW TOWAROWYCH DLA NAPRAWY DO POSZCZEGÓLNYCH DYREKCJI I WARSZTATÓW. *)

WYSZCZEGÓLNIENIE WAGONÓW — Dyrekcje	Ogółem	Warszawska			Radomska	Wileńska	Krakowska		Lwowska			Stanisławowska	Poznańska	Gdańska	
Warsztaty		Warszawa Wsch.	Warszawa Praga	Pruszków			Nowy Sącz	Tarnów	Lwów	Przemyśl	Stryj	Stanisławów	Poznań	Bydgoszcz	Tczew
1. Wagony wszelkiego typu dawniej szerokotorowe	8600					8600									
2. Wagony z przydziału niemieckiego: a) kryte serji dawn. Gm, Gml, Gl obecn. Kd, Kds, Kms numery ich:	20658			3061 124283—126000 127051—128000 198001—198383 115081—115084 115101—115104 115121—115122				2004 194452—195646 195652—196102 196352—196419 196452—196542 196852—197050					10237 180051—190050 198392—198406 198413—198435 198441—198449 198451—198468 198600—198770	5356 190051—194417 197051—197950 198477—198494 198501—198532 198536—198574	
b) kryte serji dawn. N, Ni obecn. Kmz numery ich:	818			118 104931—104980 107501—107567									350 104211—104560	350 104561—104910	
c) kryte serji dawn. G obecn. Km numery ich:	3697				3697 100501—102656 102681—102879 102901—103131 103181—103192 103301—103339 103351—104210 106312—106411										
d) kryte serji dawn. Vo obecn. Wmb numery ich:	465				465 370081—370200 372551—372756 372767—372791 372802—372803 372830—372831 372841—372950										
e) kryte serji dawn. Vn, Ven, Venmz obecn. Kmbz numery ich:	1255												1255 104981—105050 105056—105061 105064—105080 109217—109316 710001—710099 710111—710116 710121—710200 710216—710217 710226—710250 714001—714550		
f) węglarki serji dawn. Omk, Ocmk obecn. Wd, Wds numery ich:	11863	9021 380101—388250 388255—388332 388355—388995 398001—398151						2842 389033—389688 389695—389717 389755—389850 398181—398913 398983—398993 410001—411007 411143—411147 411251—411270 411600—411665 411951—411983 412301—412334 412751—412759 413039—413053 413079—413084 413124—413250							
g) węglarki serji dawn. Ok, Ock obecn. Wm, Wms numery ich:	6516							4424 350651—350950 351754—352033 352084—352155 352214—353033 353054—353801 353806—353831 353956—354599 354606—354681 352944—353801						2092 354706—355525 375001—375114 375116—375560 375586—375668 375676—375706 375720—375721 375751—375823 375831—376317 376361—376382 376451—376535 376601—376800	
h) węglarki serji dawn. Ommk obecn. Wdd numery ich:	5004												5004 422551—423581 423651—424606 424651—426036 426048 - 426054 426067—427050 430024—430424 430522—430580 430624—430630 430724—430740 430804—430854 430884—430911 430924—431000		
i) platformy serji dawn. R, Rm obecn. Pmk, Pdk numery ich:	4272							2542 605001—605210 605213—605215 605225—605231 605237—605245 605261—605300 605311—605350 606152—606321 606331—606462 625001—625713 625722—625745 625793—625816 625901—625931 625951—626061 626081—626097 626101—626313 626341—626348 626376—626389 626406—626981					1730 628155—628888 628896—629668 629768—630000		
j) platformy serji dawn. H, Hsz obecn. Pmł, Pmr numery ich:	815				815 610162—610200 610272—610380 610441—610460 670001—670129 670142—670143 670158—670163 670174—670176 670186—670188 670196 670225—670229 670232—670680										

WYSZCZEGÓLNIENIE WAGONÓW — Dyrekcje / Warsztaty	Ogółem	Warszawska			Radomska	Wileńska	Krakowska		Lwowska			Stanisławowska	Poznańska	Gdańska	
		Warszawa Wsch.	Warszawa Praga	Pruszków			Nowy Sącz	Tarnów	Lwów	Przemyśl	Stryj	Stanisławów	Poznań	Bydgoszcz	Tczew
k) platformy serji dawn. Hmsz, Hrmz / obecn. Pdr, Pdkl numery ich:	1053													1053 673001—673175 673206—673700 645001—645108 645110—645116 645119—645127 645131—645163 645171—645221 645226—645250 645331—645480	
l) patformy serji dawn. SS, Sml, SSml / obecn. PPks, Pdks, PPksz numery ich:	573							573 668001—668041 668043—668050 668131—668132 668140—668151 668158—668160 675001—675138 675141—675147 675151—675177 675186—675190 675196—675197 675201—675287 675292—675330 675336—675340 675356—675357 675376—675400 675421—675450 675531—675630 699001—699070							
m) wapniarki serji dawn. K / obecn. Smw	74							74 700001—700061 700072—700076 700083—700090							
n) wapniarki serji dawn. Km / obecn. Sdw	158												158 705001—705100 705241—705298		
o) wagony niezdecydowane serji dawn. X / obecn. X	4486														4486 800001—801997 802001—802560 802569—802658 802892—802918 803183—803228 803501—803619 803901—804030 804101—804215 804301—804912 805001—805800
3. Wagony z przydziału austrjackiego definitywnie przydzielone do Polski:															
a) kryte serji G (10 i 12 ton)	1949							1949							
b) kryte serji Gg (15 ton)	363										363				
c) wagony dla nierogacizny serji M. . . .	209									209					
d) węglarki wszystkich serji	3139							3139							
e) platformy wszystkich serji	812											812			
4. Wagony z przydziału austrjackiego czasowo przydzielone do Polski z trójkątem ◁															
a) kryte serji G (10 i 12 ton)	3030									3030					
b) kryte serji Gg (15 ton)	4482										4482				
c) kryte serji Grn, Grnh, Ghc	1287											1287			
d) wagony dla nierogacizny serji M. . . .	166									166					
e) węglarki wszystkich serji	3488									3488					
f) platformy wszystkich serji	865												865		
5. Wagony dawnej kolei Warsz.-Wied. wszystkich serji	1575			1575											
6. Wagony nabyte przez Państwo Polskie:															
a) 4-osiowe typu amerykańskiego	4600		4600												
b) kryte typu niemieckiego	120			120											
c) kryte typu austrjackiego	1575											1575			
d) węglarki typu niemieckiego	40			40											
e) węglarki typu austrjackiego	671							671							
f) platformy typu niemieckiego	100													100	
g) węglarki typu niemieckiego serji Ommk .	1900							1900							
7. Cysterny stanowiące własność P. K. P. . .	135										135				
8. Wagony wypożyczone przez P. K. P. . . .	313							313							

UWAGA. Wagony prywatnych właścicieli przypisane do poszczególnych Dyrekcji, przydzielają się tym Dyrekcjom. Warsztaty, którym te wagony są przydzielone, oznacza Dyrekcja macierzysta.